

ת"פ 5277/01 - מדינת ישראל נגד דמיטרי וסילבסקי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 5277-01 מדינת ישראל נ' וסילבסקי

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עווה"ד הרצוג וחבר

נגד
הנאשם דמיטרי וסילבסקי
ע"י ב"כ עווה"ד אלאב

זכור דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 13.6.17, במסגרת הסדר טיעון דין ללא הסכמה עונשית, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירה של תקיפה חובלנית לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ג-1977.
2. הנאשם הופנה לשירות המבחן והתקבל בעניינו מסקיר מיום 30.11.17. עוד התקבלلوح צלומים של פניו הנפגע [תע/1].
3. ביום 5.12.17 טענו ב"כ הצדדים לעונש:

התביעה טענה לקביעתו של מתחם עונשי החל ממאסר שניtan לרוצתו בעבודות שירות ועד ל-15 חודשים מאסר, כעונש עיקרי, ועתרה לעונש מאסר במחצית המתחם, ולצדו מאסר מוותנה, קנס ופיצוי ממשמעות לנפגע; ההגנה טענה לקביעתו של מתחם עונשי החל ממאסר מוותנה ושל"צ ועד למספר חודשים מאסר בפועל, ועתרה למיקום העונש בתחום המתחם;

כתב האישום בו הודה הנאשם - הרקע לביצוע העבירה ומעשי הנאשם:

1. בין הנאשם לבין הנפגע, מר מ.א., קיימת היכרות רבת-שנתיים, ומשןקלע הנפגע לחסרון כס, אסף אותו הנאם לדירתו. הנפגע לא נהג כshoreה וככה את כלבתו של הנאשם, ולכן ביקש ממנו הנאשם לעזוב את הדירה. מפתח של הדירה נותר בידי הנפגע, וכששב וביקש הנאשם את השבת המפתח, נענה באיזומים מצד הנפגע[1].
2. ביום 2.6.16 בשעת בוקר ביקש הנאשם מהנפגע שישאיר לו את המפתח ליד מקום עסקו של הנפגע, ושוב נענה באותו יום, שהוא הפעם קונקרטי: הנפגע איים שידקור את הנאשם.

עמוד 1

3. זמן קצר לאחר מכן, רכב הנאשם על אופניו וראה את הנפגע שרכב אף-הוא על אופניו. הנאשם צעק לנפגע "בוא תזכיר אותי". הנפגע נפל מאופניו, מסיבה לא-ברורה, ובעוודו שרוע על הקרקע ניגש אליו הנאשם ובעט בראשו.

4. כך גרם הנאשם לנפגע שברים מרוסקים בארכובת עינו השמאלית ושברים מרוסקים בסינוס המקסילרי[2] השמאלי. הנפגע היה מאושפז עד ליום 7.6.16 ונוחח לאיחוי השברים.

נסיבות העבירה - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. הנאשם פגע באופן מהותי בערכים המוגנים של שמירת החיים והבריאות ושל כבוד האדם. עוד יש לתת משקל הולם לחומרת המעשה - בעיטה בראשו של אדם המוטל על הקרקע, בעוצמה הנלמדת מהתוצאה המעשה, וכשפוטנציאל הנזק מגע עד-כדי פגעה מתמדת במוח. למרבבה המזל, הפגיעה הפיזית הקונקרטית לא הייתה מתמדת, אך חייבה ניתוח ואשפוז. עוד ניתן לשער את תחושות הכאב הפיזי, הפחד, העלבון ואובדן הביטחון שחש בזודאי הנפגע.

2. נקרב עינינו לעובדות האישום במקורה ספציפי זה, ונגלה סממנים מקלים:

א. העבירה לא הייתה מתוכננת;

ב. התקיפה התרצחה בפעולה ייחודית, אמן חמורה, ולא כחלק ממעשה תקיפה נמשר;

ג. האיומים מצד הנפגע, לרבות איום מוחשי בדקרה שנאמר בתכווף לפני המעשה. איומים אלו אינם מצדיקים את התנהגות הנאשם והמעשה רחוק מלהיות מעשה של הגנה עצמית, אך יש לתת משקל לתפיסתו הסובייקטיבית של הנאשם ולהשוו מפני אלימות הנפגע. סיבת המעשה הייתה אפוא חרדהו של הנאשם מנוכחות הנפגע, ולהרדה זו היה בסיס לנוכחות מסכת האיומים המסלימה;

3. הענישה הנהוגת מגונת למדי אך ככל ניתן לאתר קו ענישתי ברור, לפיו כאשר מדובר בתקיפה חולבנית שלא בוצעה בחפש חולבני ולא גרמה לנזק חמור או מתמיד, נקבעו מתחמים עונשיים בין מאסר מוותנה לבין מספר חודשי מאסר לRICTי בכליה (כך ראו ת"פ 5401-01-17 מ.י. נ' סמיimi (2017), ת"פ 38531-01-15 מ.י. נ' ליאן (2016), ת"פ 19626-05-14 מ.י. נ' הלפרין (2016), ת"פ 14-12-26054 מ.י. נ' ריאגוזוב (2016)).

4. חומרתם של המעשה ושל התוצאות מחיבת החמורה-מה בקביעת המתחם, אך לנוכח המדרדים המקלים, תהא זו החמורה מתונה: מתחם העונש ההולם יקבע בין מאסר מוותנה ושל"צ בין 12 חודשים, כעונש עיקרי.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - קביעת העונש במתחרה:

1. הנאשם ליד 1991, כבן 26 שנים, מתגורר עם בת-זוגו. מוצא הנאשם במשפחה שהתמודדה עם התמכרותה של האם לאלכוהול ועם הkonflikts שנלווה לכך, עד לגירושו ההורם כשהנאשם היה בן עשר. הקשר בין הנאשם לבין בני משפחתו מרוחק והם אינם מהווים גורמי תמייה. בשל הדוחק הכלכלי של המשפחה נאלץ הנאשם להפסיק לימודיו אחרי 11 שנות לימוד, והשיג תעוזת בגרות חיליקית. הנאשם החל לעבוד בנעוריו, עזב את בית המשפחה ופרנס את עצמו. הנאשם גויס לצה"ל, אך ההתנגשות בין דרישות הצבא לבין דרישות הפרנסה הובילה לעיריקת הנאשם, למסרוו ולשחרורו מהצבא. הנאשם עובד בריציפות מעט שחרורו מהצבא ובמקביל למד ב מכללת תל-אביב טכנאות סאונד, כשהוא שואף לקריירה בתחום זה.

2. אין לחובת הנאשם עבר פלילי ואף אין תיקים פתוחים.
3. יחסו של הנאשם לעבירה:
 - א. הנאשם סיפר לשירות המבחן את תולדות היכרותו עם הנפגע, כיצד צועז צරאה את הנפגע פוגע ביכולתו. לתפיסטו, הנפגע לא נפל מאופניו אלא ירד מאופניו והנאשם חש מalarmoto. כאמור לעיל, הנאשם חש בהלה ואיים ממשי ופועל מתוך תחושות פחד וחוסר ברירה. השירות התרשם שהנאשם מצמצם את מידת אחראותו למעשה ולתוצאותיו, משליך אחריות על הנפגע, אינו מגלה אמפתיה לנפגע ומתנסה להתבונן בחלקו-שלו באירוע. גם בדבריו בבית המשפט חילק הנאשם את האחריות בין הנפגע באמרו "הוא לא היה בסדר, אני לא הייתי בסדר";
 - ב. עיון בעבודות הרקע לעבירה מרכז מאוד את מסקנותיו של שירות המבחן: הנפגע אכן פגע ביכולתו של הנאשם; הנפגע אכן סרב להשיב את המפתח ואיים על הנאשם; הנפגע אכן איים והתנאג בצורה מאימה סמור מאוד לפני המעשה;
4. השירות ציין מחד גיסא את התייחסותו של הנאשם לעבירה ולתוצאותיה, יחד עם הקשיים הרגשיים אתם הוא מתמודד כתוצאה מדרך גידולו במשפחה, ויחד עם קשיי הסתגלות ויציבותו; ומайдן גיסא ציין את אורח חייו הנורומטי של הנאשם שלא הסתבר עוד בפלילים, ואת כוחותיו יכולותיו. מסקנת השירות היא כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה הוא ביןוני, וחומרת האלים הפסיכיה היא ביןונית.
5. נראה כי עמדת השירות נעה בין היתר בדגש על יחסו של הנאשם לעבירה, לתוצאותיה ולנפגע. התרשםות היא אחרת, לנוכח מסכת האירועים שקדמה לעבירה, כמפורט לעיל.
6. לנוכח עמדתו של הנאשם, ששוחרר בעיתיות, לא ממליץ השירות על אמצעים טיפוליים אלא על ענישה קונקרטית, שיכולה להיות גם של"צ בהיקף משמעותי.
7. הנאשם עתיד להינזק מעונש, בוודאי אם יוטל עליו מאסר ראשוני, אך גם ענישה קלה יותר תוסף לנטל המוטל עליו, שאינה מגורמי הכוונה ותמייה.
8. עוד יעמודו לזכות הנאשם נתונים כבדי-משקל אלו:

עמוד 3
כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

- א. הנאשם הודה, ובכך חסר את עדות הנפגע ומשאבי ציבור;
- ב. הנאשם נטל אחריות על המעשה, גם אם אינה מלאה;
- ג. הנאשם נטול עבר פלילי ולא תקיים פתוחים;
- ד. הנאשם מצילח לקיים אורה חיים נורטיבי, על- אף נקודת מוצא קשה: הוא עובד ומפרנס עצמו מזה שנים, ללא תמיכה; הוא מקיים קשר זוגי ומחזיק בו; הוא שואף לקריירה ומחזיק בלמידה בתחום. הנאשם מגלה כוחות, מוטיבציה, ומערכות ערכיים תקינה;
9. חבל שהנאשם אינו מעוניין בסיום שירות המבחן. אולם, גם ללא סיוע זה מנהל הנאשם אורה חיים ראוי ומכוון עצמו לקראת עתידו. יש לעודדו בדרך זו.
10. בשיקולם של דברים, יעמוד עונשו של הנאשם בחלוקת התחתון של מתחם העונש: את הדרישה לעונשה קונקרטית יملאו שעות של"צ בהיקף ממשמעותי; ההכרה בפגיעה בנפשו תומ羞 בפיצוי נאות; תוספת הרתעה תימצא במאסר מותנה ובהתחייבות. לנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם אמןעו מחיוב בקנס.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. ארבעה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג;
- ב. התחייבות בסך 2,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג. לא תיחתום ההתחייבות, יאסר הנאשם למשך חודשיים;
- ג. פיצוי לנפגע, מר.מ. (ע"ת 2 בכתב האישום), בסך 3,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופה בית המשפט עד ליום 1.2.18 ויועבר לנפגע. לא ישולם הפיצוי במועד, ישא הפרשי הצמדה וריבית מיום המעשה ועד ליום התשלום המלא בפועל. בקשה לדחיה נוספת או לפירסה לתשלומים ניתן להגיש למרכז לגבייה קנסות, אגרות והוצאות;
- ד. 200 שעות של"צ, לפי תכנית שירות המבחן שתוגש עד לדין הנקבע עתה ליום **18.1.18** בשעה 08:00, כשהנאשם מזוהה בדבר חובת התיעצבותו לדין. הנאשם כבר הוזהר, ועתה יזהר שוב - אי-ציותות להוראות שירות המבחן, או הממנונים במקום של"צ, יוביל להשבת התקיק לבית המשפט ולהטלת עונש חלופי נוסף. אם תגיע התכנית קודם למועד הדיון, תאושר על הכתב והצדדים יופטרו מהתייעצבות;

הוראות נלוות:

- א. התיבעה תעבیر בהקדם למצוירות טופס פרטוי מטלון;
- ב. מוצגים, ככל שקיים, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרת, למעט כספּ;
- ג. ככל שקיים פיקדון של הנאשם בתיק המשטרת, יושב לנאים;
- ד. עותק גזר הדין ישלח לשירות המבחן, שיגיש תכנית של"צ למועד הדיון;

זכות ערעור לבית המשפט המחויז ב תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד כסלו תשע"ח, 12 דצמבר 2017, במעמד הצדדים.

[1] כתוב האישום כלל עובדות אלו, ויש לשבח את התיבעה על פרישת התמונה כולה, באופן המPAIR
ומבהיר את מהות המעשים וסיבתם, גם לזכות הנאשם;

[2] חלל בעצם מתחת לארכובה העין;